

Azat Et Kendini

– pervane · 11 Mayıs 2012

Dermanım meyletmesin asrının öfkesine,
Canlar yolculuk yapsın hakikat ülkesine!
Serabım dinsin artık, göreyim hikmetleri;
Rintlerim sevda örüp, yağsın faziletleri.
Gün görmedik hayaller, çıksın şimdi zindandan;
Bugün kötü tohumlar ayıklansın harmandan.
Nur sersin diyarıma bahar kelebekleri,
Bağbanlarım soldursun koşan köstebekleri!
Bağlanan duygularım azat olsun bu akşam;
Özüme yaklaşmasın bendimi yıkan hüzzam.

Yetim sahillerimi hatıralar okşasın,
Mehtap sitem etmesin, yakamozlar yaşasın!
Sandalların türküsü arşa değsin bu gece,
Yıldızlar ilhamları zerk etsin ince ince.
Saatim gaflet yığıp çağırmasın hüznler,
Hoyratça bozulmasın gönlümdeki düğünler.
Şeydalar kâbuslarla yaklaşmasın canlara,
Ağıtları dökmesin titreyen ozanlara.
Baharlarım almasın yüreklerden intikam,
Kasvetle boyanmasın dillerimdeki kelam.

Azap kuşları her an ötmesin sahilimde,
Mahyaların neşesi uyansın kandilimde.
Çağın çığlıklarını toplasın kasideler,
Yetim kalan ellerde titresin nur badeler.
İnleyen mısraların bozulmasın ahengi,
Siyaha dönüşmesin hayallerimin rengi.
Yansın artık muştuyla, yansın bütün sokaklar;
Yüreğe nurlar dökün, aydınlansın şafaklar!
O zaman gelir aşkla seherlere ihtişam,
Kırılır birdenbire gönlün üstündeki cam!

İşte o an Rabbin verir sana mükâfat,
Meltem yeliyle diner hislerindeki afat!

Varlığın yorgun düşüp seni tarumar etmez,
Meskenlerinde sık sık acı dumanlar tütmez.
Kaygıların son bulup cana yıldızlar düşer,
Gecelerin ziyası gönlü deştikçe deşer.
O zaman dillerinde kahr türküsü yanmaz,
Alev olan özünde felaketler uyanmaz.
Yapmam dediğin anda yaparsın nurlu bayram,
Sükût etmez kalemin, döşersin ele ilham!

,